

РЕШЕНИЕ

№ 20675

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4735** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. М. К. - М. против писмо изх. № 4948/22.04.2024г. на директора на дирекция «Паркиране и мобилност» на «Център за градска мобилност» ЕАД (ЦГМ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, по съображенията, изложени по-долу. Разгледана по същество, тя е основателна.

В оспореното писмо е обективизирано волеизявление на административен орган за анулиране, считано от 23.04.2024 г., на винетен стикер с № 25901, за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , издаден на жалбоподателката. Така постановеното анулиране засяга неин законен интерес, като оттегля предходния, благоприятен за нея акт по издаване на винетния стикер, удостоверяващ право на локално платено паркиране. Изложени са мотиви, че в заявлението с вх. № 227311/09.02.2024г. били декларирани обстоятелства, определени в чл. 71 и чл. 72 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община /НОДТСО/ - че имотът, ползван по силата на договор за наем, находящ се на [улица], ет. 1, ал. 1, се използва за жилищни нужди. При посещение на 18.04.2024г. на служители от „Център за градска

мобилност“ ЕАД на адреса на имота, било установено, че същият не е обособен като жилищен и не се използва за жилищни нужди, а представлява ателие за красота. Поради това и на основание чл. 77, т. 17 от НОДТСО горепосоченият винетен стикер бил анулиран.

Установява се от представения договор за наем от 01.02.2024г. (л.22-24 от делото), приложен към горепосоченото заявление от 09.02.2024г. за издаване на винетен стикер (л.19), че в него обектът е описан като апартамент, състоящ се от три стаи, вестибюл, кухня с бокс, коридори, баня и тоалетна. В чл.6, ал.2 от договора наетият обект е определен изрично като жилище, но същият договор не забранява използването му от наемателя и за упражняване на професия. Със заявлението е представено и свидетелство за регистрация на автомобила (л.20), в т. С3.1 и т. С3.2 от което са посочени имената на жалбоподателката, а в т. С3.3 – адрес: [населено място], [улица]/ „В. М.“ № 18, ет.3, ап.10. Съгласно раздел П.6 от Приложение II на Директива 1999/37/ЕО на Съвета от 29 април 1999 година относно документите за регистрация на превозни средства, в посочените т. С3.1 - С3.3, подраздели на т. С3, се отбелязват съответно имената на физическото или юридическото лице, което може да разполага с превозното средство въз основа на законно право, различно от собственост и адресът му в държавата-членка на регистрацията към датата на издаване на документа. Установява се от справка в Търговския регистър, че същият адрес е седалище на „Белеса 18“ ЕООД, чиито управител е жалбоподателката. В заявлението от 09.02.2024г. е посочен неин постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1; не се установява и не се твърди постоянният адрес да е бил променен впоследствие.

По делото са изслушани показанията на свидетелите Л. К. К., И. В. А. и Б. П. Д., които съдят в настоящия състав възприема като обективни, съответни на обстоятелствата по делото и по същество - безпротиворечиви. Свидетелката Л. К. посочва, че работи в „Център за градска мобилност“, в Дирекция „Паркиране и мобилност“. За локално платено паркиране се издават разрешения на живущите в платените зони, за винетни стикери по местоживееене. На госпожа К. е било предоставено право през месец 02.2024 година за локално платено паркиране, съгласно това, което е представила като изискуеми документи. Към тях, в договор за наем е имало клауза, която гласи, че наемателят е възможно да преотдаде имота на собствената си фирма. В момента, в който е подавала документи, тя е декларирала писмено, ръчно, че към този момент имотът не е преотдаден. Това е основание за последващи проверки, които се правят регулярно в някои от случаите. Факт е, че имотът се намира в непосредствена близост до работата, т. е., до дирекция „Паркиране и мобилност“ и служителите на обяд минават през сградата, в която се помещава имотът. В началото на април, може би и по – рано, констатирали с колеги, че има табелки на фасадата и на звънеца, указания за това, че има студио за красота, което било повод да потърсят информация в интернет пространството. Намерили такава във фейсбук страницата, която има за ателието и там открили, че има съобщение към клиентите, че вече се намира на нов адрес ателието и е посочен същият адрес, което било повод за посещение на място, което направили с колежката И. А. на 18.04.2024 г. На външната фасада имало голяма табела, осветена с лампа, с изброени доста процедури, които ги имало публикувани в сайта. На звънеца имало надпис за ателието. При позвъняване, тя е домофонна инсталация, и при позвъняване се отваря автоматично, и на вратата на апартамента ги посрещнало лице, което било в някакъв вид облекло като работно. Попитали за госпожа К., тя казала, че в момента е с клиенти и ги поканила. Проверяващите казали,

че са от „Център за градска мобилност“. Служителката попитала нещо госпожа К., върнала се и ги поканила в помещение, което е нещо като чакалня, с рецепция, помещение, в което има столове за изчакване. Като свършила с процедурите, излязъл един клиент. Свидетелката не е сигурна дали имало втори. Разговаряли с госпожа К., обяснили изискванията по наредбата, че трябва имотът да се ползва за жилищни нужди само. При разговора тя казала: „Да, аз работя тук, но и живея“, но проверяващите не установили наличие на вещи, които да потвърдят думите ѝ. Били допуснати в това помещение, в което я изчаквали. Имало врата към друго, което също не било обособено с обзавеждане за жилищни нужди. В едното помещение работела нейната колежка, с клиент, а в другото помещение тя ги поканила и ги допуснала до вътрешно, което имало легла, такива за манипулации, имало дюшек на пода. Нямащо нещо, което да потвърди тезата ѝ, че тя живее там. При разговора проверяващите я информирали, съгласно това, което установили, че ще бъдат предприети действия и ще бъде анулиран стикерът. На друга дата изпратили официално подготвено писмо и на следващия ден, вече посочената дата за анулиране, го анулирали. Свидетелката и госпожа И. А. изготвили констативния протокол от проверката, подписите на него са техни. Не видели единствено помещението, в което работела другата жена, която им отворила вратата, т. к. там имало клиент. Правела се някаква процедура. Видели общото помещение, което е приемна с рецепция, водещо към едно друго помещение, което очевидно нямало никакви вещи за живеене. На пода имало дюшек и никакви вещи, които са характерни за живеене. Госпожата им показала кухненски бокс, където може да се направи кафе, има чешма. Има пералня, което свидетелката намира нормално, след като се извършват тези козметични процедури. Не видяла съдове за готвене. Не са говорили да им покаже съдове за готвене. Тя показва, че има кухненски бокс. Не са детайлизирани. В офисите има такова помещение, където може да се направи кафе, където има чешма. Показала им, в нейната стая, някакъв гардероб, в който казала, че си държи кърпи и тениски. Защо да не живее само с кърпи и тениски. Коментирали, че има такива вещи. С нейната практика е нормално да го има. Оборудване за живеене не намерили, като цялостно такова. Не намерили нормално легло или гардероб, в който да има дрехи, които са за ежедневието. Или обзавеждане за ежедневието, което всеки ползва. Кухненска маса със столове. Гардероб има, там са хавлиените кърпи, там са униформите. Кухненският бокс бил малък. Надникнали, видели. Нормално е да има такова помещение, предвид дейността, която има. От вратата видели баня, която отворила, в която имало няколко хавлиени кърпи на рафта, такива за ръце. Тя обърнала внимание за тези хавлиени кърпи, имало чешма в банята. Свидетелката не видяла четка и паста за зъби. Т., което е с много шампоани, такова, което се съдържат в едно домакинство, с много неща. Проверката продължила повече от 5-10 минути, самият разговор бил от порядъка на 10 минути. Не са правили следваща проверка на имота. Установили визуално от вън, че свалили, демонтирали табелката още същия ден. И до сега има само лампа, на която не се осветява, вече няма табелка. Бил махнат надписът на звънеца. Преди известно време отново е сложен надпис на звънеца, и понеже има петунии на самия балкон, с цвете, един вид като указание за този апартамент. Премахната била голяма рекламна табела. Не правили второ посещение, защото не е такава практиката. Взели отвътре една брошура, в която има процедурите и имало снимки на рецепцията, но не били добри като качество. Свидетелката мисли, че в договора пишело „Към момента не съм преотдала имота“. Една от клаузите била, че наемателят не може да преотдава на собствената си фирма

имота. Точно за такива обстоятелства при се налагало да правят проверки допълнително. Не е представян документ за промяна в обстоятелствата. Това била причината да се анулира без възстановяване на сумата.

Свидетелката И. А. посочва, че е организатор работа с клиенти в „Център за градска мобилност“, в отдел „Локално платено паркиране“. Заявление за локално платено паркиране госпожа К. подала февруари месец, на 09.02., за локално платено паркиране за имота, който обитава като наемател на адрес: „Искър“ 17. В договора за наем пишело, че ще се използва за живеене и, че госпожа К. като наемател може да преотдава този имот на собствената си фирма „Белеса 18“ ЕООД. След това госпожа К. декларирала, че до момента на подаването този имот не се използва от фирмата. След известно време установили, че има табела на сградата на фасадата, че тази фирма извършва различни козметични и терапевтични дейности. Даже също имало и на звънеца за фирмата „Белеса“ ЕООД и това ги довело до повода да посетят адреса. Свидетелката лично го посетила с Л. К. на 18.04.2024 г. В интернет пространството пишело, че това ателие отваря на 05.03.2024 година. За този периода от 05.03, докато отишли на 18.04, не е постъпвало ново заявление за промени. Констатирани, че имотът не се ползва за живеене, а е ателие за красота. Още на входа, на звънеца имало, че е ателие за красота. След като влезли, били поканени от трето лице, свидетелката предполага, че е колежката на госпожа К., да влязат и тогава тя ги помолила да изчакат в чакалнята, докато госпожа К. приключи с процедурата, която извършвала в съседната стая. Самата чакалня където ги поканила, си била обособена, имало рецепция, в съседната стая имало мебели за съответните процедури. След това госпожа К. излязла от една от стаите с двама клиенти, които били при нея за процедура. Поканила ги в стаите и видели, че не били обособени за жилищни нужди. В едната стая имало кожена кушетка, на която се извършват процедурите, съседната стая била доста голяма, с дюшек отдолу, свидетелката предполага, че се правят терапевтични услуги. Сигурна е, че се извършват. Имало доста дипломи на стената. Видели баня, погледнали в нея. Свидетелката не видяла четка и паста за зъби. Имало леген, но предполага, че е за извършване на съответните процедури. Не влизали в кухня. Проверяващите говорили с г-жа К., уведомили я, че стикерът ще бъде анулиран, тъй като са установили, че имотът не се ползва за живеене, а предоставят стикери за локално платено паркиране само на имоти, които се ползват изцяло за живеене. Свидетелката подписала констативния протокол за проверката. Няма по-нататъшни контакти имали ли сте с госпожа К.. Свидетелката счита, че не би могла да живее там. Няма спалня, няма хол, няма диван, няма телевизор, както е един обособен жилищен имот. В една от стаите имало едно малко дюшече, могат да се извършват процедури. Не посетили едно от помещенията, защото в него се извършвала процедура. Имало баня, имало леген, четка и паста за зъби нямало, не си спомня да е имало шкафче.

Свидетелката Б. Д. посочва, че работи като козметик в ателие за красота. Присъствала в деня на проверката, направена от служители от Центъра за градска мобилност. Позвънили, тя им отворила. Колежката Г. К. била ангажирана в момента, свидетелката помолила проверяващите да я изчакат. Поканила ги да седнат да я изчакат и ги оставила докато се освободи, за да могат да разговарят. След което разбрала, че е правена проверка. В стаята, в която била свидетелката, те не са влизали. Тя била в кухнята. При нея проверяващите не са влизали. За останалите помещения тя не присъствала на този оглед, защото те не казали, че идват, за да оглеждат. Просто

впоследствие вече си тръгнали, при свидетелката в стаята не са влизали да видят какво има. В нея има обособена кухня, с пералня, с печка, с малък хладилник. Като кухня - с мивка, абсорбатор. Има маса с два стола. Има баня, която колежката я ползва. Има си необходимите козметични потребности, шампоани, душгелове, гъба, тоалетни принадлежности, хавлия. Свидетелката и клиентите не ползват тази баня, само като тоалетна, ако се наложи някой да я ползва. В банята има три шкафчета. Вътре свидетелката не е ровила да види, виждала е четката, съответно като се ползва. Това са лични вещи, които свидетелката няма какво да търси там и да гледа и рови по вещите.

Съгласно чл.71 от НОДТСО, на части от пътната инфраструктура и други терени - общинска собственост, с въведен режим на почасово платено паркиране, кметът на СО със заповед въвежда режим на локално платено паркиране на пътни превозни средства (ППС), чийто ползватели са от домакинството (по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ДОПК) на собственици или наематели на обособени жилищни имоти, попадащи в зоните за почасово платено паркиране, и са с постоянен адрес, идентичен с адреса на жилищния имот. Съгласно посоченото определение за домакинство, то включва съпрузите, лицата, живеещи във фактическо съпружеско съжителство, както и техните деца и роднини, ако живеят при тях. В случая, жалбоподателката е наемател на апартамент, попадащ в подзона 16 съгласно чл.73 НОДТСО и р.1 от представената заповед № СОА21-РД95-577/26.11.2021г. на кмета на СО. В договора за наем като постоянен адрес е отбелязан същият апартамент и не се установява, нито се твърди да са направени последващи промени в постоянния адрес на жалбоподателката. Съгласно чл.2, ал.1 от договора за наем, имотът ще се ползва за живеене, като наемателят може да го преотдава на собствена фирма съгласно ал.2. Не се установява жалбоподателката да е преотдала апартамента под наем на собствена фирма. Наред с това, съдържанието на договора не разкрива основание да се приеме, че той не допуска извършването на професионална дейност в апартамента, наред с обитаването му съобразно жилищното предназначение. На свой ред, естеството на професията „козметик“ не предполага пречки за упражняването ѝ в жилище, предвид нормативноустановеното ѝ съдържание, описано в т.2 от Приложението към Наредба № 9/27.08.2018 г. за придобиване на квалификация по професията "Козметик". Както показанията на свидетелите, така и обясненията на жалбоподателката безпротиворечиво налагат извод, че тя използва апартамента както за живеене, така и за упражняване на професия. Условието на договора не забраняват това, както и разпоредбите на НОДТСО. Те поставят изискване съответният обект да бъде използван за живеене, но не и, че наред с това предназначение същият обект не може да бъде използван и за друга цел. Свидетелите, извършили проверка и съставили констативния протокол за резултатите ѝ (л.39) потвърждават, че не са видели всички помещения в апартамента. Третият свидетел безпротиворечиво излага преките си наблюдения, че жалбоподателката използва същия апартамент както за живеене, така и за упражняване на професионално занятие. Както беше посочено по-горе, съгласно чл.72 НОДТСО правото по чл.71 се предоставя на физически лица, които са с постоянен адрес, идентичен с адреса на обособения жилищен имот, който използват за жилищни нужди. Не се установи в случая жалбоподателката да е престанала да използва имота за жилищни нужди. Следователно, не се установява да е осъществена някоя от хипотезите, предвидени в чл.77, т.17 НОДТСО, съгласно която в случаите на последващо установени деклариращи неверни обстоятелства по чл. 71 и чл. 72 и/ или

представени към заявлението документи с невярно съдържание, недеklarирани промени в обстоятелствата и изискванията по т. 1 и т. 2., винетният стикер се анулира, като заплатената сума за издаването на стикера не се възстановява. Ето защо, постановеното анулиране се явява лишено от основание, посочено в процесното писмо. Поради това, оспореният акт следва да бъде отменен, а преписката – изпратена на административния орган за възстановяване на анулирания винетен стикер за локално платено паркиране.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че той е издаден в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № РД-09-146/23.12.2022г. на изпълнителния директор и на председателя на Съвета на директорите на ЦГМ, т.4. Заповедта е издадена в съответствие с чл.78 НОДТСО и горепосочената заповед № СОА21-РД95-577/26.11.2021г. на кмета на СО. При издаване на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в неизясняване на всички релевантни обстоятелства съгласно задълженията по чл.35-36 АПК; в резултат, той не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 460 лв., от които 10 лв. – държавна такса и 450 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в чл.3, т.3 от представения договор за възлагане на правна защита.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ анулирането на винетен стикер с № 25901 за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , постановено с писмо изх. № 4948/22.04.2024г. на директора на дирекция «Паркиране и мобилност» на «Център за градска мобилност» ЕАД.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно мотивите по-горе.

ОСЪЖДА «Център за градска мобилност» ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Г. М. К. – М., с ЕГН [ЕГН], сумата 460 (четиристотин и шестдесет) лева – разноски по делото. Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: